

Пред иконом Светог Саве

Стојим пред иконом Светог Саве и размишљаам како је он живео.

Живео је у породици Немањића и звао се Растко. Имао је и два брата, Стефана и Вукана. Отац му је био велики жупан, Стефан, а мајка му се звала Ана. Растко је могао да буде шта год је пожелео, могао је да има шта год је хтео, могао је да буде и цар и да има све, али он то није желео. Он је волео све људе, свима је помагао, све је поштовао, ширио је љубав и молио се за све. Ишао је у цркве, молио се, па су га сви волели. Молио је родитеље да му дозволе да се замонаши, али се они са тим нису сложили. Једну ноћ се искрао и побегао у манастир Хиландар, на Светој Гори. Следеће јутро, његов отац је видео да Растка нема, па је рекао коњаницима да иду да га нађу. Када су коњаници стигли у манастир Хиландар, појавио се Растко. Коњаници су од дугог пута били веома уморни, па им је Растко дао да једу. Они су се најели и заспали. За то време се Растко замонашио и добио монашко име Сава. Када су се коњаници пробудили, Сава је већ био монах. Коњаници су се вратили, а његови родитељи су се тада сложили да Сава буде монах. Касније је и његов отац отишао и замонашио се. Тада је добио монашко име Симеон. Пред полазак је оставио круну његовом сину Стефану и отишао да се замонаши. Син Вукан је исто хтео круну свог оца, Стефан му није дао, па су се посвађали. Свети Сава је дошао и на мудар начин измирио своју браћу. Свети Сава је градио и школе, цркве, болнице итд. Сви су га волели, јер је био добродушан, снажљив, пун љубави и добар човек.

Сви бисмо требали да будемо захвални Светом Сави и да поштујемо све оно што је он урадио јер, да није било њега, можда, све ове школе данас не би ни постојале.

Лариса Јосић V1